

томъ, что двадцать лѣтъ спустя послѣ етого самий престолъ московскихъ патриарховъ билъ уничтоженъ Петромъ Великимъ?"

Църковното учение за непорочното зачатие на Св. Богородица ясно се вижда, щомъ сжществувa въ Русия въ църковния животъ на старообрядцитѣ,—се вижда да е много древно това църковно учение, което е сжществувало въ западнитѣ древни апостолски църкви: Римската и Иллирийската, което е сжществувало още въ първитѣ вѣкове на християнството. Но това църковно учение за непорочното зачатие на Св. Богородица не е било известно въ църковнитѣ диоцези на древнитѣ апостолски източни църкви: Александрийската, Антиохийската, Цариградската и Йерусалимската. Това древно църковно учение за непорочното зачатие на Св. Богородица е било пренесено въ църковния животъ на руската църква отъ западната апостолска иллирийска първоюстинияновска църква въ дълбока древностъ още до времето на руския великъ князь св. Владимира, който по политически съображения, е подчинилъ руската църква подъ църковната каноническа власть на цариградския патриархъ. Древното учение за непорочното зачатие на св. Богородица е преминало въ църковния животъ на руската църква, като се е запазило и до настояще време въ църковния животъ на рускитѣ старообрядци, отъ западната древна апостолска иллирийска самостоятелна църква и това древно църковно учение за непорочното зачатие на св. Богородица не е било известно въ църковния животъ на източнитѣ православни самостоятелни църкви, а си е оставало частно учение на западнитѣ древни апостолски църкви: Римската и Иллирийската. Благоразумнитѣ блаженейши папи отъ първитѣ вѣкове на християнството не сж настоявали въ време на вселенскитѣ събори за да се узакони това църковно учение като догматъ обезателенъ за цѣлата вселенска православна църква, за да се избѣгнатъ църковни раздори на изтокъ, каквиго такива е имало много, като си е оставало това древно църковно предание „за непорочното зачатие на св. Богородица“ частно църковно учение на западнитѣ апостолски църкви: Римската и Иллирийската. Ето защо Негово Блаженство и Светейшество римския папа Пий IX въ 1870 година на ватиканския съборъ трѣбваше да се ръководи отъ благоразумието на древнитѣ